

Vaig estudiar biologia perquè em vaig enamorar i m'agradava com ho feia la meua professora de biologia. És una persona que aprecio molt. A partir d'aquí, vaig pensar: "Jo vull ser biòloga com ella". En aquell moment, vaig pensar: "No sé a què em dedicaré". Per casualitat vaig començar a fer classes quan vaig acabar la carrera i em va començar a agradar, i vaig decidir que m'hi dedicaria. I ha sigut una vocació que ha anat *in crescendo*.

La necessitat de canvi educatiu, evidentment, esclata pel tema d'internet. És la generalització de la informació, no del coneixement, sinó de la informació. Aquesta informació, de sobte, és a tot arreu; és una informació a la qual s'accedeix amb facilitat. Aquest element és clau. L'altre element és la crisi econòmica.

Ens trobem en un moment en què els alumnes han de tenir molta fortalesa interior; les persones han de tenir molta fortalesa interior. Abans, al segle passat, al segle XX, els nois i noies tenien uns referents externs que els donaven estabilitat. Un títol universitari, una feina per a tota la vida, una ciutat per viure, una família potser estable. Tots aquests elements, avui dia, estan variant. A aquesta persona, la felicitat, l'estabilitat, li ha de venir de l'interior.

Mirem quins objectius t'has començat a marcar i a veure què podem ampliar.

A Virolai treballem amb un sistema de tutoria, d'acompanyament de l'alumne amb un tutor, i aquest tutor estableix amb l'alumne, des de molt petit, un pla personal. En aquest pla personal, l'alumne aprèn a marcar-se uns objectius de millora, uns objectius personals, que quan és molt petit poden ser molt senzills.

El canvi educatiu és un canvi que implica, per als alumnes, molta més exigència, però és una exigència positiva, una exigència que realment els està preparant i transformant pel món on han de viure. Has de ser capaç de fixar-te objectius personals i objectius professionals de millora i ser capaç, en aquest moment, d'establir les decisions en funció dels teus interessos de millora i professionals que siguin coherents amb la teua manera de ser i de viure. I això cal educar-ho.

Una altra qüestió. Dilluns farem reunió de junta docent.

L'equip directiu sempre ha d'estar davant del projecte. Tens un grup de professors que, en moltes ocasions, tenen por o inseguretat, però que quan tenen formació i suport i discuteixen i reflexionen, són capaços d'anar endavant i realment s'afegeixen al projecte en poc temps. I sempre tens un grup de professors reactius. La resistència al canvi, en determinats moments, és com amb els nens, els has de dir "Pots nedar". I els has de tirar a la piscina.

Virolai té a l'ADN aquesta actitud de cultura inquieta, d'innovació, de creativitat. Els infants han d'aprendre, per exemple, a ser creatius. I a ser creatius, se n'aprèn, no és un valor que il·lumina una persona o que només està vinculat a temes d'art. Ser creatiu implica ser capaç de veure la realitat d'una manera diferent. I a partir d'aquí és capaç de donar respostes noves.

A Virolai no serveix "Això s'ha fet sempre així". Doncs, justament, si s'ha fet sempre així, qüestionem-nos per què no es pot fer d'una altra manera.

Va anar a obrir la porta i es va trobar una guineu. Ai, Tomàs, tinc un fred que em moro.

Cal trencar els tabús d'espais. On s'aprèn? Assegut en una taula amb el professor? O es pot aprendre en altres realitats, en altres moments? Al pati treballant amb amics, al bosc treballant amb la família... Hi ha moltes situacions que poden representar elements d'aprenentatge. La pintura a l'aire lliure, la lectura a l'aire lliure, maneres de fer diferents, obrir les aules a l'exterior.

Un professor, una aula? Per què no dos professors a l'aula? O per què no dues aules amb tres professors? Totes aquestes coses no són el més important de l'escola. I et replanteses el funcionament de l'escola. El "Per què no?". Per què no ho podem fer així? El "Per què no?" hauria de ser una pregunta que ens féssim cada dia.

Tots ens adonem que és un viatge sense retorn, que cal que l'educació doni resposta, no només als reptes del futur, sinó que sigui capaç d'afrontar el futur i de transformar-lo. L'educació té un gran poder de transformació.